

Dosarul nr. 2ra-1491/22
2-19101720-01-2ra-12102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – D. Tricolici
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Cotorobai, I. Cotruță, A. Malîi

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Natalia Galcovscaia și Struțu Leonid, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni împotriva lui Leonid Struțu și Elenei Lozovan, intervenient accesoriu Natalia Galcovscaia cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei,

împotriva deciziei din 30 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Natalia Galcovscaia și Struțu Leonid și s-a menținut hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 24 februarie 2016 BC „Victoriabank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Struțu și Elenei Lozovan, prin care a solicitat încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că în baza contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008 BC „Victoriabank” SA a acordat Elenei Lozovan un credit în sumă de 500 000 lei scadent la data de 08 aprilie 2020.

În vederea asigurării rambursării creditului acordat, a dobânzilor și a altor plăți aferente Elena Lozovan, în calitate de debitor ipotecar, conform contractului de ipotecă nr. 1-3981 din 08 aprilie 2008, a grevat cu ipotecă bunul imobil ce constă din încăpere cu destinație locativă, cu suprafața de 38,2 m.p., cu nr. cadastral XXXX, situat în mun. Chișinău, str. XXXX. Bunul imobil ipotecat a fost evaluat de către părți la suma de 520 000 lei.

Reclamanta a specificat că bunul imobil menționat a fost înstrăinat de către Elena Lozovan lui Leonid Struțu și Nataliei Galcovscaia în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-14454 din 25 decembrie 2008, cu acordul băncii la

înstrăinare și menținerea gajului, fapt confirmat prin scrisoarea nr. 1878 din 24 decembrie 2008. Prin urmare, Leonid Struțu și Natalia Galcovscaia au preluat calitatea de debitori ipotecari pe contractul de ipotecă menționat.

Din motiv că Elena Lozovan nu și-a onorat angajamentele asumate conform contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008, manifestată prin încălcarea condițiilor de rambursare a creditului conform graficului stabilit, cât și a dobânzii aferente, reclamanta a inițiat procedura de executare silită a obligațiilor, urmărind bunul grevat cu ipotecă.

În baza ordonanței judecătorești nr. 2p/o-422/11 din 15 iunie 2011 Judecătoriei sect. Rîșcani, mun. Chișinău s-au admis integral pretențiile băncii și s-a dispus transmiterea silită de la debitorii ipotecari Leonid Struțu și Natalia Galcovscaia în posesia BC „Victoriabank” SA bunul ipotecat pentru vânzare, în scopul acoperirii datoriilor apărute în baza contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008.

La 24 octombrie 2012, în procesul de executare silită, bunul imobil a fost transmis în posesia băncii în baza procesului-verbal de transmitere în posesie și evacuare nr. 060-783/11 din 24 ianuarie 2012.

În condițiile art. 34 din Legea cu privire la ipotecă nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 și art. 491 din Codul civil, bunul preluat în posesia băncii a fost comercializat de reclamantă, fapt confirmat prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 13158 din 30 octombrie 2015, la prețul de 24 500 euro.

Astfel, la 04 noiembrie 2015 BC „Victoriabank” SA a somat pe Leonid Struțu și Elena Lozovan despre comercializarea bunului gajat prin notificarea nr. 1740 din 04 noiembrie 2015.

Reclamanta a enunțat că suma obținută din vânzarea bunului nu a fost suficientă în vederea acoperirii creanței și a cheltuielilor aferente suportate de bancă, iar conform art. 493 alin. (5) din Codul civil conservă o creanță neprivilegiată pentru diferența datorată de debitorul său. În temeiul cap. XII art. 12.3 al contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008 creanța urmează a fi executată din alte active ale părților.

Prin probe concludente a demonstrat executarea obligațiilor sale contractuale manifestate prin acordarea creditului nr. 121R din 08 aprilie 2008, cât și neonorarea de către Elena Lozovan a obligațiilor de achitare a sumelor aferente împrumutului. Astfel, contractul de credit încheiat de părți generează obligații reciproce corelative în corespundere cu care reclamanta s-a obligat să acorde credit în sumă de 500 000 lei în baza contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008, iar Elena Lozovan s-a obligat să ramburseze suma creditului obținut și dobânzile aferente în modul prevăzute de cap. VII conform contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008. Totodată, dobânda prevăzută în conformitate cu art. 7.5 al contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008 va fi calculată începând cu data eliberării mijloacelor bănești debitorului până la achitarea deplină a sumei asupra căreia se calculează dobânda.

Conform prevederilor cap. X pct. 10.1 al contractului de credit pentru neachitarea la scadență a plăților pe dobânda calculată potrivit contractului, debitorul va plăti băncii o penalitate în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, care se va aplica la suma dobânzii neachitate.

În baza contractului de fidejusiune nr. 121R-A din 24 decembrie 2008 Leonid Struțu s-a obligat să răspundă solidar cu Elena Lozovan pentru onorarea obligațiilor stipulate în contractul de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008, suma maximă a obligațiilor pentru care fidejutorul răspunde solidar cu debitorul constituie 536 962 lei. Astfel, la data de 16 februarie 2016 a fost înregistrată datoria pârâților față de reclamantă în sumă de 482 020,40 lei, compusă din dobânda neachitată în mărime de 464 082,91 lei, penalitatea în mărime de 8383,75 lei și comision administrativ în mărime de 9553,74 lei.

Reclamanta BC „Victoriabank” SA a solicitat încasarea în mod solidar de la Leonid Struțu și Elena Lozovan a datoriei în mărime de 482 020,40 lei, formată din dobânda neachitată în mărime de 464 082,91 lei, penalitate în mărime de 8383,75 lei, comision în sumă de 9553,74 lei, precum și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 14 461 lei și cheltuielile de judecare a cauzei în sumă de 592,60 lei.

Prin hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către BC „Victoriabank” SA.

S-a încasat în mod solidar de la Elena Lozovan și Leonid Struțu în folosul BC „Victoriabank” SA suma datoriei în baza contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008 și contractului de fidejusiune nr. 121R-A din 24 decembrie 2008 în mărime de 482 020 lei formată din dobânda neachitată în mărime de 464 082,91 lei, penalități în mărime de 8383,75 lei, comision în sumă de 9553,74 lei și taxa de stat în mărime de 14 461 lei. (f.d. 176, 182-186, vol. I)

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Leonid Struțu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali.

S-a casat hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către BC „Victoriabank” SA împotriva lui Leonid Struțu și Elena Lozovan cu privire la încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, cu restituirea cauzei pentru rejudecare în Judecătoria Chișinău în alt complet de judecată. (f.d. 239, 240-246, vol. I)

Prin încheierea din 14 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Natalia Galcovscaia. (f.d. 14, vol. II)

Prin hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către BC „Victoriabank” SA.

S-a încasat în mod solidar de la Leonid Struțu și Elena Lozovan în beneficiul BC „Victoriabank” SA datoria în mărime de 482 020,40 lei formată din dobânda neachitată în mărime de 464 082,91 lei, penalitate în mărime de 8383,75 lei, comision în sumă de 9553,74 lei, precum și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 14 461 lei și cheltuieli de judecare a cauzei în sumă de 592,60 lei. (f.d. 97, 100-107, vol. II)

Leonid Struțu și Natalia Calcovscaia, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali, în termen, au depus cerere de apel împotriva hotărârii din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 30 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul și s-a menținut hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 193, 194-204, vol. II)

În susținerea concluziei instanța de apel a reținut că Elena Lozovan nu a executat integral obligațiile pecuniare față de BC „Victoriabank” SA în temeiul contractului nr. 121R din 08 aprilie 2008 și nu a rambursat ratele de împrumut prevăzute în graficul de rambursare în termenul stabilit în contract, admitând restanță la plata creditului, dobânzii aferente și comisionului, iar ulterior, faptul comercializării bunului imobil la preț de 24 500 euro nu a fost suficientă pentru acoperirea creanței și a cheltuielilor suportate.

Reieșind din faptele și prevederile contractului încheiat de părți, instanța de apel constată că obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi. Prin urmare, la caz, este întemeiată pretenția BC „Victoriabank” SA privind încasarea dobânzii de 464 082,91 lei, care se află într-o rata rezonabilă cu dobânda instituită în condițiile legii.

De asemenea, instanța de apel a considerat justă concluzia instanței de fond privind temeinicia pretenției înaintate de BC „Victoriabank” SA cu privire la plata comisionului de administrare în baza prevederilor art. 1238 din Codul civil și pct. 3.2.4. din contractului de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008 ce urmează a fi încasată în mod solidar de la Leonid Struțu și Elena Lozovan în mărime de 9553,74 lei.

În partea ce ține de pretențiile BC „Victoriabank” SA privind încasarea sumei cu titlu de penalitate, instanțele ierarhic inferioare în argumentarea temeiniciei pretenției băncii au reținut prevederile art. 624 alin. (1), art. 1243 alin. (1) din Codul civil și pct. 10.1 din contractul de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008.

La data de 28 septembrie 2022 Natalia Galcovscaia și Leonid Struțu, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali, au declarat recursuri, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 30 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată. (f.d. 2-7, 9-13, vol. III)

În motivarea recursului reprezentantul recurenților a invocat că cauza a fost examinată în absența unui participant la proces, și anume, Elena Lozovan, căreia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, iar instanțele de judecată au luat în considerație informația Poliției de Frontiere de trecere a hotarelor, fiind ignorată solicitarea de a stabili domiciliul Elenei Lozovan, nefiind cunoscut dacă este în viață sau succesorii ei.

Recurenții au mai menționat că instanțele ierarhic inferioare au ignorat hotărârea din 26 iunie 2014 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 06 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins acțiunea depusă de către BC „Victoriabank” SA împotriva lui Struțu Leonid și Elena Lozovan cu privire la încasarea datoriei în mărime de 207 019,33 lei, care rezultă din contractul de credit nr. 121R din 08 aprilie 2008.

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 30 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către Leonid Struțu și Natalia Galcovscaia, care au calitatea procesuală de pârât și intervenient accesoriu și sunt îndreptățiți să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 30 iunie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa avocatului Vladimir Kovali, care reprezintă interesele lui Leonid Struțu și Nataliei Galcovscaia, prin poștă electronică la data de 13 septembrie 2022. (f.d. 205)

Recursurile, declarate la 28 septembrie 2022 de către Natalia Galcovscaia și Leonid Struțu, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali, sunt în termen.

La data de 12 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat participanților copia recursului motivat, explicându-le dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs.

La 03 noiembrie 2022 BC „Victoriabank” SA a depus referință, invocând că cererea de recurs este inadmisibilă, solicitând respingerea ca fiind neîntemeiată.

Examinând admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs formulate de către Natalia Galcovscaia și Leonid Struțu, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali, sunt inadmisibile, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către Natalia Galcovscaia și Leonid Struțu, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Natalia Galcovscaia și Leonid Struțu, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Natalia Galcovscaia și Leonid Struțu, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali, ca fiind inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Natalia Galcovscaia și Leonid Struțu, reprezentați de avocatul Vladimir Kovali, împotriva deciziei din 30 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas